

Ahşap Çocuk

Yavuz DEMİRKIRAN

Ahşap Çocuk

Yavuz DEMİRKİRAN

Talaş ve güneş ışığıyla dolu sıcacık bir atölyede, Büyükbaba Carl, Toby adında ahşap bir kukla yaptı. Toby'nin bal rengi pürüzsüz ahşabı, parlak mavi boyalı gözleri ve kırmızı bir atkısı vardı. Cebinde minik aletler olan mavi bir önlük giyiyordu. Geceleri, oyuncaklar oynarken Toby dişlileri ve aletleri izler, büyük bir mucit olmayı hayal ederdi.

Atölye oyuncaklarla doluydu. Topaçlar, ahşap trenler ve düğme gözlü, turuncu yün saçlı Pip adında bir bez bebek vardı. Pip oynamayı severdi ama Toby inşa etmeyi severdi. Saatlerce yedek parçalarla uğraşır, yeri süpürebilecek bir makine yapmaya çalışırdı. Sert ahşap parmakları bunu zorlaştırıyordu ama o asla pes etmiyordu.

Büyükbaba Carl, Toby'nin çabalarını fark etti. Toby'ye küçük bir çekiç verdi ve dedi ki: 'Denemeye devam et, küçük dostum. Akıllı eller iyidir ama akıllı bir kalp daha iyidir.' Toby gülümsedi, boyalı gözleri parladı. Her gün çalıştı, dişlileri çevirmeyi ve ipleri bağlamayı öğrendi. Pip onu cesaretlendirdi, minik vidaları ve ahşap tekerlekleri getirdi. Toby bir gün icatlarının birine yardım edeceğine inanıyordu.

Güneşli bir sabah, Belediye Başkanı Hattie telaşla atölyeye daldı. Mor paltosunu ve geniş kenarlı şapkasını giymişti ve endişeli görünüyordu. 'Kasabanın su pompası bozuldu!' diye duyurdu. 'Kimse su alamıyor. Yardıma ihtiyacımız var!' Büyükbaba Carl beyaz bıyığını kaşıdı. Toby'nin mavi gözleri kocaman açıldı. Bunun bir fark yaratma şansı olduğunu biliyordu.

Toby, Pip'le birlikte kasaba meydanına koştu. Pompanın etrafında bir kalabalık toplanmıştı. İnsanlar fısıldaşıyor ve parmaklarıyla işaret ediyorlardı. Pompa sessizce duruyordu, kolu sıkışmıştı. Toby onu yakından inceledi. Kırık bir dişli ve dolaşmış bir zincir gördü. 'Tamir edebilirim,' dedi ama sesi kısıkty. Belediye Başkanı Hattie kaşını kaldırdı. 'Sen mi? Ahşap bir kukla mı?' diye sordu kuşkuyla.

Toby pes etmedi. Atölyeye koşup dişliler, ipler ve ahşap tekerlekler topladı. Sert parmakları tökezledi ama denemeye devam etti. Pip küçük parçaları tutarak yardım etti. 'Bunu başarabiliriz!' diye cesaretlendirdi Pip. Toby kulağının arkasındaki kalemle bir plan çizdi. Pompanın kolunu fazla güç kullanmadan çevirecek akıllı bir aygıt yapacaktı.

Pompanın başında Toby dikkatle çalıştı. Büyük bir tekerleği küçük bir dişliye taktı, sonra ikisini bir iple birleştirdi. Kolayca dönen ahşap bir kol ekledi. İnsanlar merakla izledi. Belediye Başkanı Hattie kollarını kavuşturdu. 'İşe yarayacak mı?' diye sordu. Toby cevap vermedi. Sadece inşa etmeye devam etti, hareket ettikçe ahşap eklemleri gıcırdıyordu.

Sonunda Toby bitirdi. Kolu çevirdi ve dişliler döndü. İp gerildi ve pompanın kolu aşağı yukarı hareket etti. Su fışkırdı! Herkes sevinçle alkışladı. Belediye Başkanı Hattie'nin keskin gözleri yumuşadı. 'Aferin Toby!' dedi. Pip, Toby'ye sıkıca sarıldı. İzlemeye gelen Büyükbaba Carl gururla gülümsedi. Toby'nin ahşap kalbi ısındı.

O günden sonra Toby kasabanın akıllı mucidi olarak tanındı. Kırık bir araba ve gıcırdayan bir kapı gibi başka şeyleri de tamir etti. Sert parmakları onu asla durdurmadı. Kararlılığın ve yaratıcılığın kusursuz aletlerden daha önemli olduğunu kanıtladı. Ve her akşam, Pip yanında, yeni icatlar hayal etmek için atölyeye döndü.

Büyükbaba Carl, Toby'nin aletleri için özel bir raf yaptı. 'Hepimize önemli bir şey gösterdin,' dedi. 'Mesele kusursuz ellere sahip olmak değil. Mesele asla pes etmemek.' Toby başını salladı, mavi gözleri parlak. Kırmızı atkısına ve mavi önlüğüne baktı ve gurur duydu. Çözülecek daha çok sorun olacağını biliyordu ve hazırды.

Bir gün bir  ift i bozuk bir traktörle geldi. Toby motoru inceledi ve bir plan yaptı. Ağır parçaları kaldırmak için bir makara ve kaldıraç sistemi kullandı. Belediye Başkanı Hattie izledi ve dedi ki: 'Kasabamızı deği tirdin, Toby.' Toby gülümsedi. 'Sadece yardım etmeyi seviyorum,' dedi. Pip ona bir İngiliz anahtarı verdi ve i e koyuldular.

Toby'nin icatları kasabanın ötesine yayıldı. İnsanlar akıllı makinelerini görmek için uzaklardan geldi. Tahıl öğütebilen bir yel değirmeni ve yokuş yukarı yuvarlanabilen bir araba yaptı. Ama Toby atölyesini asla unutmadı. Hâlâ saatlerce uğraşır, ahşap parmakları dikkatle hareket ediyordu. Denemeye devam edersen her sorunun bir çözümü olduğunu biliyordu.

Kasaba şenliğinde Belediye Başkanı Hattie, Toby'ye bir madalya verdi. 'Yaratıcılık ve kararlılık için,' diye duyurdu. Herkes alkışladı. Toby, gözünden bir damla yaş silen Büyükbaba Carl'a baktı. 'Başardın, oğlum,' dedi Büyükbaba Carl. Toby ona sarıldı. Arkadaşlarının desteği olmadan bunu başaramayacağını biliyordu.

Toby ve Pip atölyenin çatısında oturup gün batımını izlediler. 'Sırada ne icat edeceksin?' diye sordu Pip. Toby bir an düşündü. 'Kuşların kışın tohum bulmasına yardımcı olacak bir şey,' dedi. Pip kıkırdadı. 'Hayal kurmayı hiç bırakmıyorsun!' Toby gülümsedi. Uzun bir günün çalışmasından ahşap eklemleri ağrıyordu ama aldırmadı. Mutluydu.

Büyükbaba Carl onları akşam yemeğine çağırđı. Aşağı inerken Toby aletlerine baktı. Ahşap bir kukla olmanın zorlukları olduğunu biliyordu ama bu onu özel de kılıyordu. Başkalarının yapamadığı şeyleri tamir edebiliyordu. Yeni yollarla düşünebiliyordu. Ve ona inanan arkadaşları vardı. Bu, hepsinin en güzel armağanıydı.

Yani bir gün kasabayı ziyaret ederseniz, kırmızı atkılı ahşap çocuğu arayın. Atölyede yeni bir şey icat ediyor olacak. Ve size boyalı gözündeki pırıltıyla şöyle diyecek: 'Asla pes etme. Akıllı eller iyidir ama akıllı bir kalp daha iyidir.' Ve hayallerin ahşap bir kukla için bile gerçek olabileceğini anlayacaksınız.